

ве, и постави стражи въ Юдината земя и въ Ефремовитѣ градове, които бѣ прѣвѣлъ Аса баша му. (3) И Господь бѣ съ Иосафата, понеже ходи въ първитѣ патица на Давида отъа си, и не потърси Ваалимитъ, (4) но Бога на отъа си потърси, и въ неговитѣ заповѣди ходи, а не споредъ дѣлата на Израиля. (5) За това утвърди Господь царството въ рѣката му; и всичкий Юда даде дарове на Иосафата: и придобихъ богатство и голѣма слава. (6) И възвися се сърцето му въ пѣтищата Господни; и още възмѣхъ високиятъ мѣста и Ашеритъ отъ Юда. (7)

(2) А въ третето лѣто на царуванieto си проводи началникитѣ си Венхаила, и Авдия, и Захария, и Натанайла, и Михая, за да поучаватъ въ Юдинитѣ градове, (8) и съ тѣхъ Левититѣ Семаия, и Натаная, и Зевадия, и Асаила, и Семирамота, и Ионатана, и Адония, и Товия, и Товадония, Левититѣ, и съ тѣхъ Елисама и Иорама священникитѣ. (9) И поучавахъ въ Юда, имающе съ себе си книгата на законѣтъ Господень, и обхождахъ всичкитѣ Юдини градове та поучавахъ людитѣ.

(10) И нападнѣ страхъ Господень на всичкитѣ царства на земитѣ които бѣхъ около Юда; и не ратувахъ противъ Иосафата. (11) И отъ Филистимитѣ донесоха дарове на Иосафата, и данъ сребро: Аравиянитѣ още му докарахъ стада, овни седмѣ тысячи и седмстотинъ и ярци седмѣ тысячи и седмстотинъ. (12) И напѣдваше Иосафатъ и се увеличаваше твърдѣ много; и съгради въ Юда твърдѣли и градове на житници. (13) И имаше много работа въ Юдинитѣ градове, и мѣжне ратници, силни съ крѣпость, въ Иерусалимъ.

(14) А исчислението имъ бѣ това, споредъ домоветъ на отечествията имъ: отъ Юда, тищеначалници: Адна началникѣтъ, и съ него, силни съ крѣпость, триста тысячи. (15) И съдѣъ него Иоананъ началникѣтъ, и съ него двѣстѣ и осмдесетѣ тысячи. (16) И съдѣъ него Амасия Зехранѣтъ синъ, който доброволно принесе себе си Господу, и съ

него двѣстѣ тысячи силни съ крѣпость. (17) А отъ Вениамина, силенъ съ крѣпость, Елиада, и съ него двѣстѣ тысячи оръжени съ лѣкове и щитчета. (18) И съдѣъ него Иозавадъ, и съ него сто и осмдесетѣ тысячи оръжени за браня. (19) Тѣзи бѣхъ които слугувахъ на царя, а осмѣтъ оуби които турѣ царѣтъ въ оградениѣтъ градове въ всичкийтъ Юда.

ГЛАВА 18.

И имаше Иосафатъ богатство и слава много; и направѣ сватовство съ Ахаава. (2) И съдѣъ година слѣзе при Ахаава въ Самария. И закла Ахаавъ овци и говеда изобилно за него и за людитѣ които бѣхъ съ него; и прѣдума го да възлѣзе въ Рамотъ-галаадъ. (3) И рече Ахаавъ Израилевѣтъ царю на Иосафата Юдинѣтъ царю: Дохождашъ ли съ мене въ Рамотъ-галаадъ? И той му отговори: Азъ съмъ както ты, а людитѣ ми както твоитѣ людие; и ще бѣдемъ съ тебе въ бойтъ.

(4) И рече Иосафатъ на Израилевѣтъ царю: Попитай днесъ, молю, слово отъ Господне. (5) И слѣбра Израилевѣтъ царю пророцитѣ, четиристотинѣ мѣжне, та имъ рече: Да идемъ ли въ Рамотъ-галаадъ за да ратуваме? или да не ида? А тѣ рекохъ: Възлѣзь, и ще го прѣдаде Богъ въ рѣката на царя.

(6) И рече Иосафатъ: Нѣма ли тукъ още илюкой пророкъ Господень за да попитамъ чрѣзъ него? (7) И рече Израилевѣтъ царю на Иосафата: Има още единъ челоуѣкъ чрѣзъ когото можемъ да попитамъ Господа; но азъ го мразя, защото не пророчествува добро за мене, но всякога зло: Михей е, синъ на Иемла. И рече Иосафатъ: Да не дума царѣтъ така.

(8) И повика Израилевѣтъ царю единъ скопецъ та рече: Доведи скоро Михея синъ на Иемла. (9) А Израилевѣтъ царю и Иосафатъ Юдинѣтъ царю съдѣхъ, всякой на прѣстолѣтъ си, облѣчени съ одежди, и съдѣхъ на открито мѣсто при входѣтъ на Самарийската порта; и всичкитѣ пророци пророку-

б Гл. 15; 8.

в 3 Цар. 12; 28.

г 1 Цар. 10; 27.

д 3 Цар. 10; 25.

е 3 Цар. 10; 27.

Гл. 18; 1.

ж 3 Цар. 22; 43.

з Гл. 15; 17; 19; 3.

и 20; 33.

к Гл. 15; 3.

л Гл. 35; 3.

м Неем. 8; 7.

н Бит. 35; 5.

о 4 Цар. 8; 2.

п Сжд. 5; 2; 9.

р Ст. 2.

с Гл. 17; 5.

д 4 Цар. 8; 18.

е 3 Цар. 22; 2, и др.

ж 1 Цар. 23; 2, 4, 9.

з 2 Цар. 2; 1.